

PETEK – večerna molitev

Pesmi: Življenje v Tebi (229)

+ Križ in Angel Gospodov

Bralec 1:

Dobri Bog,
zahvaljujem se ti za pretekli dan.
Toliko si mi podaril.
Zahvaljujem se ti za srečanja,
ki sem jih danes doživel.
Za pogovore,
pri katerih se me je dotaknila skrivnost,
ki nas vse objema.

Bralec 2:

Zahvaljujem se ti za to,
kar mi je danes uspelo.
Hvala za veselje, ki smo ga doživljali skupaj,
za dobro voljo, ki je vladala med nami.
Začutil sem, da je življenje vredno življenja.

Bralec 1:

Tako se s hvaležnostjo odpravljam spat
in se izročam v tvoje dobre roke.
Pošlji mi tudi to noč svojega angela,
da me varuje in bdi nad menoj.

(prirejeno po Grün: *Dotakni se me: Hvala*)

O, Jezus, blagoslovi me ... Pod Tvoje varstvo ... Slava Očetu

+ Blagoslov duhovnika

Pesem: Angelček / Pesem za lahko noč

SOBOTA – jutranja molitev

Zunaj, malo telovadbe, nato molitev.

Pesem: Kakor sem jaz (D23)

+ Križ in Angel Gospodov

Odpev vsi, kitice bralec:

(Psalm, 57,9)

**Zbudi se, moja duša,
zbudi se, harfa in citre,
zbuditi hočem jutranjo zarjo.**

Izkaži mi milost, o Bog, izkaži mi milost,
saj se k tebi zateka moja duša.
Kličem k Bogu, Najvišjemu,
k Bogu, ki dokončuje delo nad mano.

**Zbudi se, moja duša,
zbudi se, harfa in citre,
zbuditi hočem jutranjo zarjo.**

Moja duša je sredi med levi,
ležim med takšnimi, ki požirajo človeške sinove.
Njihovi zobje so kopje in puščice,
njihov jezik je oster meč.

**Zbudi se, moja duša,
zbudi se, harfa in citre,
zbuditi hočem jutranjo zarjo.**

Mrežo so pripravili mojim korakom,
moja duša se je upognila.
Pred menoj so skopali jamo,
padli so v njeno sredino.

Moje srce je pripravljeno, o Bog,
moje srce je pripravljeno,
peti hočem in igrati.

**Zbudi se, moja duša,
zbudi se, harfa in citre,
zbuditi hočem jutranjo zarjo.**

Levega in desnega sosedu na lep! način zbudimo (brez grobosti).

Bralec 1:

Sveti Duh,
ko so se apostoli prestrašeni zaklenili,
si jih zajel kot vihar
in si jih pregnal iz njihove ozkosti.
In nenadoma so imeli dovolj poguma,
da so pričali za Jezusa in njegovo vstajenje.

Bralec 1:

Poznam ta strah učencev.
Pogosto si ne upam povedati tega,
kar resnično mislim, iz strahu,
da se mi bodo drugi smejali.
Počutim se utesnjen, ker razmišljam,
kaj bi si drugi lahko mislili o meni.
Takrat bi te potreboval, Sveti Duh.
Potem me ne bi motile misli drugih.
Našel bi pot v svoje srce;
povedal bi, kaj se ob teh besedah v meni dogaja.

Bralec 1:

Sveti Duh, daj mi pogum in modrost,
da bi se pred drugimi postavil zase in za svojo vero.
Sveti Duh, daj mi občutek za to,
kaj je prav, da bom živel kot kristjan.

Da strpno povem to, kar mi leži na duši.
Daj mi tudi besede,
ki bodo odprle srca drugih,
da lahko med nami zaživi odkrit pogovor.

(Grün: *Dotakni se me*)

Tebe ljubim, Stvarnik moj... O Gospa moja... Slava Očetu

+ Blagoslov duhovnika

Pesem: Posvečeno ime (D42), Prejeli boste moč (D 45), Nov korak (203)

SOBOTA – opoldanska molitev

Potrebujemo blago za Marijin plašč.

Pesem: Naj te pozdravim (116)

Duhovnik: Križ

Simbol: *razgrnemo modro blago po kapeli v obliki Marijinega plača, ki objema vse navzoče.*

Razlaga

Bralec 1:

V današnji molitvi se bomo zatekli pod Marijin plašč. Kristjani so se že zelo zgodaj spontano začeli obračati na Marijo, da bi jih varovala. O tem pričuje molitev **Pod tvoje varstvo** (Sub tuum praesidium), ki je latinski prevod v 3. stol. napisane molitve. Molitev so našli v Egiptu na papirusu. Iz tega zagotovo vemo, da so to molitev molili egiptovski kristjani med preganjanjem pod cesarjem Decijem.

Bralec 2:

Terezija Lurška je pri svojih 16-ih letih resnično čutila, kako jo je Marija ogrnila s svojim plaščem:

Bralec 3:

»Bilo je kakor, da bi zame padlo na vse stvari na Zemlji. Plašč Device Marije me je povsem prekril. Takrat sem bila zadolžena za obednico in spominjam se kot da sem stvari opravljala, kot da bi jih ne. Bilo j, e kot da bi mi kdo posodil drugo telo. Tako je bilo cel teden. Pogosto sem molila: O Brezmadežna devica, ti si moja sladka Zvezda, ki mi daješ Jezusa in me združuješ z Njim. O Mati, naj se spočijem pod tvojim plaščem vsaj še danes.«

Pesem: Marija, prelepo bitje (103)

Bralec 2:

V boju proti zlu in nevarnostim, ki nas oblegajo, se moramo odločno zateči k Mariji. Da bi nas Marija ogrnila s svojim plaščem ter varovala pred vsakim zlim sedaj z zaupanjem molimo: **Pod tvoje varstvo pribežimo ...**

Bralec 1:

V življenju smo kot na odprtem morju, kjer nas premetavajo viharji. Sv. Bernard nas vabi, naj svoj pogled obrnemo k devici Mariji. Ona je Morska Zvezda in njej (Stella Maris) gre zahvala, da nismo v temi, ko nas premetavajo bivanjski viharji.

Simbol: *iz kartona izrezano zvezda, v kateri je upodobljen Marijin diagram.*

Bralec 3:

(dvigne zvezdo in bere naslednjo molitev)

»O, ti, kdorkoli že si, ki te povodenj tega sveta bolj premetava med nevihtami in neurji kakor postavlja na trdna tla, ne odvrčaj očesa od bleska te zvezde, če nočeš, da te zagrnejo valovi.

Če privršijo vetrovi skušnjav, če zadeneš ob čeri nadlog, ozri se na Zvezdo, pokliči Marijo!

Če te pretresejo valovi napuha, častihlepja, obrekovanja ali zavisti, ozri se na Zvezdo, pokliči Marijo!

Če jeza ali lakomnost ali mesena poželenja butajo ob ladjico tvoje duše, ozri se k Mariji.

Marija je pod srcem nosila Jezusa, ga rodila in darovala svetu. To je njen največji dar. Želi, da se mu popolnoma izročimo. To je vsebina molitve Angel Gospodov.

Trikrat na dan jo molimo, da bi se neprestano zavedali skrivnosti Jezusovega učlovečenja, oznanjevanja vesele novice in odrešenja.

Duhovnik: Angel Gospodov (lahko pesem)

/Moli oz. poje se samo do vzklika: Prosi za nas sveta Božja Porodnica ... Če je čas sledi nekaj tišine ob meditativni glasbi./

Nato zaključimo z nekaterimi vzkliki iz litanij /molimo počasi/:

Duhovnik:

Sveta Marija – prosi za nas.

Mati Kristusova

Mati prečista

Mati brezmadežna

Mati ljubezniva

Mati Odrešenikova

Devica milostljiva

Posoda vse svetosti

Pribežališče grešnikov

Pomoč kristjanov

Kraljica vseh svetnikov

Kraljica družine

Kraljica miru

Oče naš... Slava Očetu

+ Blagoslov duhovnika

Pesem: Njega nosila si (D 38)

NEDELJA – jutranja molitev

Zunaj, malo telovadbe, nato molitev.

Pesem: Don Bosko (D12), Slavi Boga (168)

+ Križ in Angel Gospodov

Bralec 1:

»Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli v puščavi mano in so pomrli. To je kruh, ki prihaja iz nebes, da tisti, ki od njega jé, ne umre. Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta.« Ljudje so se tedaj med seboj prepirali in govorili: »Kako nam more ta dati svoje meso jesti?« Jezus jim je tedaj rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan. Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem.« (Jn 6, 48-56)

Animator:

V znamenje, da lahko uživaste Jezusa pod podobo kruha, boste sedaj prejeli košček kruha z božjo besedo, v obliki ladjice, ki pluje v varni pristan dveh stebrov; Evharistije in Marije.

Podelimo si odlomke božje besede, ki predstavlja Kristusovo telo.

(Košček kruha in zobotrebec z božjo besedo, vse skupaj je tudi podoba ladje/cerkve)

Bralec 2:

Don Bosko pravi: Neštete milosti so prejeli in še prejemajo tisti, ki se zatekajo po pomoč k Mariji in jo kličejo z imenom Pomočnica kristjanov. Častite Marijo, to vsem priporočam. V nebesih veliko premor. Njen božji sin ji podeli, karkoli ga prosi. Govorim vam iz lastne izkušnje in vam na vso moč priporočam, moj nasvet naj se vam vtisne globoko v srce; Kličite pogosto na pomoč Marijo z besedami: Marija, pomočnica kristjanov, prosi za nas! Tako kratka je ta molitev, a vendar tako zelo uspešna. Tolikim sem

jo že svetoval in vsi ali skoraj vsi so izjavili, da so bili uslišani...vtisnite si globoko v srce te besede: Marija, pomočnica kristjanov, prosi za nas. Ponavljajte jih v vsaki skušnjavi, vsaki potrebi, vsaki stiski. Obljubljam vam, da bo hudobni duh premagan. A kadarkoli potrebujete duhovno milost, kličite Marijo z besedami: Marija, pomočnica kristjanov, prosi za nas; in uslišani boste.

Animator:

Sedaj bomo podelili štampljke, ki bodo za nas znamenje, da smo Marijini.

Vsak udeležence dobi na roko odtis štampljke z Marijo.

Tebe ljubim, Stvarnik moj... O Gospa moja... Pod tvoje varstvo pribežimo... Slava Očetu

+ Blagoslov duhovnika

Pesem: Nebeški Jeruzalem (D37), Pojte z menoj (148)

SPOKORNO BOGOSLUŽJE, KRIŽEV POT in ADORACIJA

SOBOTA – spokorno bogoslužje

Pesmi: Čakaj in moli Boga (D8), Ti si spremenil (213), Vsak dan (242), Znova se lahko rodiš (226),

+ Križ

Uvodni nagovor

Duhovnik:

Z molitvijo in premišljevanjem Božje besede spoznavam samega sebe in odkrivam pot k Bogu. Višek tega dejanja je prav priprava na zakrament odpuščanja. Z ljubeznijo se postavim pred ljubečega Očeta. Koliko darov sem prejel od zadnje spovedi! Prav iz te ljubezni naj izhaja moje kesanje. Izpovem vero v Jezusovo moč, ki me more docela prenoviti in ozdraviti. Samo v veri lahko opravim spoved. Izpovem vero v moč Svetega Duha. Zavedam se, da spoved ni »magično dejanje«, ampak je dejanje odrešenja, prenove življenja, če Svetemu Duhu dovolim, da v meni deluje.

Zavedam se, da je odveza, ki mi bo podeljena, nov začetek. Prejel bom milost, da vztrajam v posvečujoči milosti in sem hvaležen za ta dar. Zato bom prizadevno vztrajal v dobrem in vedno izpolnjeval Božjo voljo.

Molimo. Vsemogočni in usmiljeni Bog, v imenu Jezusa nas zbiraš, da bi dosegli usmiljenje in našli milost po tvoji pomoči. Odpri nam oči, da bomo spoznali zlo, ki smo ga storili, in presuni naša srca, da se bomo spreobrnili. Po Kristusu našem Gospodu. Amen.

Psalm 102

Bralci: vrstice na listkih razdelimo med udeležence, ki jih berejo po vrsti.

1 Dobroto in pravico bom opeval,
tebi, GOSPOD, hočem igrati.

*2 Razumen bom hodil po poti nedolžnosti:
kdaj prideš k meni?*

3 Ne bom se oziral na to, kar je pogubno.
Početje odpadnikov sovražim, ne bo se me prijelo.

*4 Sprijeno srce mora daleč od mene,
zlobneža nočem poznati.*

5 Tistega, ki na skrivnem obrekuje svojega bližnjega,
bom prisilil k molku.

*6 Tistega, ki je ošabnih oči in pohlepen v srcu,
ne morem prenašati.*

7 Moje oči se bodo ozirale po zvestih v deželi,
da bodo prebivali z mano.

*8 Kdor hodi po poti nedolžnosti,
ta bo v moji službi.*

10 V moji hiši ne bo prebivalc
kdor snuje prevaro.

*11 Kdor se laže,
ne bo obstal pred mano.*

Vsi: **Slava Očetu**

Izpraševanje vesti

Bralec 1: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem mišljenjem.« (Mt 22,37)

Bralec 2: Neguješ misel na Boga in na njegovo dobroto? Je Gospod zares središče tvojih misli in načrtov?
Ali z njim in v njem misliš nase in na druge?

Bralec 3: Izogibaj se praznih in sovražnih misli o bratih in sestrah!

Bralec 1: »Če je torej tvoje oko čisto, bo svetlo vse tvoje telo.« (Mt 6,22)

Bralec 2: Očiščuješ svoj pogled in gledaš stari, osebe in svet s čistimi in dobrotljivimi očmi?

Bralec 3: Ne glej hudobno in neusmiljeno ter se izogibaj slik in predstav, ki te pogublajo!

Bralec 1: »Človek naj ne živi samo od kruha, ampak do vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.« (Mt 4,3)

Bralec 2: Ali premišljuješ in poslušáš Božjo besedo, poslušáš sestro, brata, kaj ti želi povedati, te česa prositi ali pa potrebuješ koga, ki bi se mu lahko zaupal?

Bralec 3: Izogibaj se praznih in neprimernih pogovorov in zlohotnih namigovanj.

Bralec 1: »Ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.« (1 Jn 3,18)

Bralec 2: Ali pomagaš tistemu, ki te prosi in ki je v stiski? Ali resno in pošteno opravljaš svoje delo, pomagaš ubogim po svojih močeh?

Bralec 3: Izogibaj se lenarjenju, brezdelju, zapravljanju časa.

Bralec 1: »Moji koraki se držijo tvojih steza, moje noge ne omagujejo.« (Ps 17,5)

Bralec 2: Ali hodiš po poteh pravičnosti, se izogibaš goljufije? Ali hodiš po poteh ljubezni in miru in skupaj z Marijo drugim prinašaš veselje krščanskega življenja v Jezusu?

Bralec 3: Izogibaj se krivičnih poti, ne bodi drugim v spotiko in pazi, da ne padeš.

Bralec 1: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem ... in svojega bližnjega kakor samega sebe.« (Mt 22, 37)

Bralec 2: Je tvoje srce čuteče do vsakega človeka, še posebej do tvojih bližnjih, domačih?

Bralec 3: Poslušaj Gospoda in, karkoli ti poreče, stori.

/Kratka tišina/

+ Kesanje... Oče naš...

Pesem: Res velik si, Bog (D48)

KRIŽEV POT

(Prirejeno: Michel Quoist; Molitve)

Pesem: Jezus, k tebi hitim (D20)

Navodila:

- vmes se moli žalostni del rožnega venca (če je dovolj časa):

Očenaš. Desetkrat Zdrava Marija. Slava Očetu, s skrivnostmi:

1. ki je za nas krvavi pot potil.
2. ki je za nas bičan bil.
3. ki je za nas s trnjem kronan bil.
4. ki je za nas težki križ nesel.
5. ki je za nas križan bil.

- ❖ Križev pot naj se bere počasi; animator naj sam presodi, kdaj bo trenutek tišine, če to že ni predvideno v samem besedilu.
- ❖ Bralci naj bodo trije.
- ❖ vsak udeleženec že prej dobi pisalo in listke za prošnje
- ❖ Nekje po tretji postaji animator spodbudi in povabi, da udeleženci napišejo kakšno prošnjo (naokoli gre košarica); po šesti postaji se košarica vrne k animatorju, ki naj prošnje bere po 6 naenkrat (odvisno od števila) – animator presodi, ali bo prošnje vključil ali ne.
- ❖ Pesmi so nekje že dodane, animator jih po presoji doda ali izpusti (Tiho so (199), Kje si bil (85), Na križ si šel, Gospod (113) ...).
- ❖ Po vsakem sklopu prošenj, se odpoje kakšen odpev.
- ❖ Potrebujete: listke za prošnje, pisala, križe, bučike, srce, podoba Marije (vse bo pripravljeno v kovčku)
- ❖ Nekdo skrbi za PPT.

Uvod:

Kristus še vedno umira. V ljudeh, ki vsak dan okoli nas trpijo in umirajo, se ON še naprej daruje svojemu Očetu za zveličanje sveta. Križev pot je tudi pot življenja; pravi kristjan tega ne bi smel pozabljati.

1. postaja: Jezus je obsojen na smrt

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

Nisem prišel z visokostjo besede ali modrosti vam oznanjat pričevanje božje. Sklenil sem bil namreč nič drugega ne vedeti med vami ko Jezusa Kristusa, in to križanega. In jaz sem prišel k vam slaboten in v strahu in velikem trepetu, in moja beseda in moja pridiga ni bila v prepričevalnih besedah modrosti, ampak v skazovanju Duha in moči, da bi vaša vera ne slonela na človeški modrosti, ampak na božji moči. (1Kor 2, 1-5)

Gospod, prepozno je, da bi umolknil, preveč si govoril; prepozno je, da bi ti prizanesli, preveč si se boril.

Nisi bil pameten, pretiraval si, do tega je moralo priti.

Poštenjake si imel za gadjo zaleglo, rekel si jim, da je njihovo srce mračen grob z lepo zunanostjo, objemal si gnojne gobavce, brez sramu si govoril z zaničevanja vrednimi tujci, jedel si z javnimi grešniki in rekel si, da bodo pocestnice prve v nebeškem kraljestvu, vesel si bil ubogih, ušivih, hromih, slabo si izpolnjeval verske predpise, hotel si razlagati postavo in jo spraviti na eno samo zapoved: ljubite.

Sedaj se maščujejo. Ukrenili so vse potrebno zoper tebe, posredovali so pri oblasteh in ukrepi pridejo.

Gospod, vem; če skušam le malo živeti kakor ti, ne uidem obsodbi.

Bojim se.

Že kažejo name s prstom, nekateri se mi posmehujejo, drugi se iz mene norčujejo, nekateri se pohujšujejo in mnogi moji prijatelji me nameravajo izdati.

Bojim se ustaviti na sredi poti. Bojim se poslušati človeško modrost, ki šepeta: napredovati je treba počasi, vsega ni treba dosledno jemati, z nasprotnikom se je najbolje pobotati...

In vendar, Gospod, vem, da imaš prav ti.

Pomagaj mi boriti se,

pomagaj mi govoriti,

pomagaj mi živeti po tvojem evangeliju do konca, do nespameti, nespameti križa.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

2. postaja: Jezusu naložijo križ

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

»Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj. Kdor namreč hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo rešil. (Lk 9, 23-24)

Gospod, glej tvoj križ.

Tvoj križ, kakor da bi bil zares tvoj križ!

Nisi ga imel, prišel si iskat naše križe in vse svoje življenje, na vsej poti svojega trpljenja si sprejemal nase

– enega za drugim – grehe vsega sveta.

Zdaj le hodi,

skloni se,

trpi,

toda pot nadaljuj,

kajti križ moraš nositi.

Gospod, ti hodiš. Torej je res čas, ko je treba govoriti, in čas, ko je treba molčati?

Ali je torej res čas, ko se je treba boriti, in čas ko je treba tiho in vdano prenašati lastne greha in grehe vsega sveta?

Gospod, rajši bi videl, da me s križem tepejo; nositi ga je težko in bolj ko grem naprej, več hudobije vidim v svetu, težji postaja križ na mojih ramenih.

/Animator udeležence povabi, da na križ, ki ga imajo pred sabo napišejo svoje ime in ga prilepijo na lesen križ, saj bodo s tem dejanjem pokazali, da so pripravljeni skupaj z Jezusom nositi križ./

Zame si hotel napraviti to dolgo pot s križem, zato mi pomagaj ob zori vsakega dne kreniti na pot in nositi moj križ.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

Pesem: Malo postoj (102)

3. postaja: Jezus pade prvič

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

S seboj je vzel Petra, Jakoba in Janeza. Osupnil je od groze in začel trepetati. Rekel jim je: »Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in bedite!« In šel je malo naprej, se vrgel na tla in molil, da bi šla, če je mogoče, ta ura mimo njega. Nato je šel in ugotovil, da spiyo. Petru je rekel: »Simon, spiš? Nisi mogel eno uro ostati buden?.« (Mr 14, 34-35, 37)

Padel je.

Nekaj časa se je opotekal kot pijan človek, potem pa se je zgrudil.

Bog leži v prahu.

Tako predano sem se podal za teboj, Gospod, a glej, padel sem.

Prepričan sem bil, da sem se ti vendar popolnoma daroval, a opazil sem ob stezi svet, ki bi ga bilo treba utrgati.

Zapustil sem te, odložil sem križ, ki mi je vil v napoto, in glej, zašel sem s poti, bogatejši za nekaj suhih cvetnih listov in za svojo samoto.

Drugi pa gredo po cesti, Gospod, zlomljeni, zdelani in križi so pripravljeni in hrbti se krivijo.

Mene ni več tam, da bi se boril zoper zlo in da bi ljudem pomagal nositi njihovo breme.
Skrenil sem s poti.

Gospod, daj, da ne bom le krenil za teboj, ampak tudi vztrajal na poti.
Obvaruj me teh muhastih napak, ki me poneumljajo in me puščajo praznega, daleč proč od tvoje delavnice, kjer se gradi svet!

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

/animator spodbudi udeležence, da napišejo kakšno prošnjo, zahvalo; po prostoru gre košarica/

4. postaja: Jezus sreča svojo mater

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

»Pa tudi tvojo lastno dušo bo presunil meč ...« (Lk 2, 35)

Gospod, tvoja uboga Mati se mi smili.

Hodi zadaj,

hodi za teboj,

hodi za človeštvom po njegovem križevem potu.

Hodi med množico, brezimna, toda naпусти te izpred oči.

Ne uide ji nobena tvoja kretnja, noben tvoj vzdih, noben udarec, nobena žalitev.

Pozna vse tvoje trpljenje in trpi vse, kar trpiš ti.

In od daleč,

brez dotika,

brez besede,

s teboj, Gospod, odrešuje svet!

Pogosto se pomešam med ljudi in jih spremljam na njihovem križevem potu.

In hudobija mi razjeda srce.

Čutim se nesposobnega, da bi odreševal svet, ker je pretežak in preveč gnil in vsak dan se na cestnem ovinku srečujem z novimi krivicami.

Gospod, pokaži mi svojo Mater Marijo:

v očeh ljudi je brez pomena in brez moči

v očeh Boga pa soodrešiteljica.

Pomagaj mi hoditi med ljudmi, željan izvedeti za njihovo hudobijo in njihov greh.

Daj, da nikoli ne povесim oči.

Da nikoli ne zaprem svojega srca, da bom, ko bom sprejemal trpljenje sveta, trpel kot Marija, Tvoja in naša Mati.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

5. postaja: Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

Nosíte bremena drug drugemu in tako boste izpolnili Kristusovo postavo. (Gal 6, 2)

Šel je svojo pot,

prisilili so ga,

prvega, ki je šel mimo, neznanca.

Gospod, sprejemaš njegovo pomoč.

Niti nisi želel dejanja ljubezni, skrbnega truda plemenitega prijatelja za svojega izčrpanega in zasmehovanega prijatelja.

Izvolil so si ukazano pomoč človeka, ki je trepetal in se branil.

Gospod, Vsemogočni, pustiš, da ti pomaga slaboten človek.

Gospod, hočeš, da ti je človek potreben.

Gospod, potrebni so mi drugi.

Človekova pot je preveč trda, da bi jo prehodil sam.

Toda jaz odbijam roke, ki se prožijo proti meni.

Delati hočem sam,

boriti se hočem sam,

uspeti hočem sam.

Ko vendar ob meni stopa prijatelj, brat, starš ...

Ti si jih postavil tja, Gospod, in vse prevečkrat se zanje ne zmenim.

Gospod, daj mi, da odkrijem, daj mi, da sprejem na svoji poti vsakega Simona, pa čeprav bi bil med tistimi, ki so prisiljeni.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

Pesem: Križ (97)

6. postaja: Veronika obriše Jezusu obraz

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

Vedno nosimo v svojem telesu Jezusovo umiranje, da bi se v našem telesu razodelo tudi Jezusovo življenje. (2 Kor 4, 10)

Gospod, dolgo te je opazovala, trpela je zaradi tvojega trpljenja.

Tega ni mogla več prenašati, zato je odrinila stran vojake in je z mehkim platnom obrisala tvoj obraz.

Ali so se tvoje okrvavljene poteze vtisnile na platno? morda.

V njeno srce so se gotovo.

Gospod, opazovati te moram dolgo, predano, kakor mlajši brat občuduje in ljubi svojega starejšega brata. Kajti rad bi postal podoben tebi, zato te moram najprej opazovati.

Če hočeš, lahko postanem malo tebi enak, kajti prijatelj, ki ljubi prijatelja, postane z njim ena duša.

Toda, Gospod, preveč pogosto grem brezbrizno mimo tebe ali pa se dolgočasim, če se ustavim in te ogledujem.

Oprosti mi zaradi mojega zastrtega pogleda; ljudje v njem ne opazijo tvoje luči.

Oprosti mi zaradi mojega telesa, ki hlepi po užitkih: ljudje v njem ne zaslutijo tvoje navzočnosti.

Oprosti mi zaradi mojega zaprtega srca: ljudje v njem ne srečajo tvoje ljubezni.

Toda , Gospod, kljub temu pridi k meni, moja vrata so odprta.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

7. postaja: Jezus pade drugič

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

»Varujte se, da vam srca ne bodo obtežena z razuzdanostjo, pijanostjo in življenjskimi skrbmi in da vas tisti dan ne ujame nenadoma kakor zanka. Prišel bo namreč nad obličje vse zemlje. Zato bedit in vsak čas molíte, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega.«(Lk 21, 34-36)

Gospod, ne moreš več.

Spet si na tleh.

To pot padca ni povzročila samo teža križa, ampak tudi nakopičena utrujenost in onemoglost.

Tako tudi ponavljajoče se trpljenje uspava voljo.

Moji grehi, Gospod, nevarno uspavajo mojo vest, prav hitro se privadam na zlo: tu premalo velikodušnosti, tam nezvestoba, malo kasneje prav nenavadna nespamet, in moj pogled je zamegljen, ne vidim več ovir, ne vidim več drugih na moji poti.

In moja ušesa oglušijo, ne slišim več joka ljudi. Znajdem se na tleh, na odprtem, daleč od poti, ki si mi jo ti načrtal.

Gospod, prosim te, ohrani me mladega v mojih naporih, obvaruj me navade, ki uspava in ubija.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

8. postaja: Jezus kara jeruzalemske žene

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

Kaj vendar gledaš iver v očesu svojega brata, bruna v svojem očesu pa ne opaziš? Kako moreš reči svojemu bratu: »Pústi, brat, da vzamem iver, ki je v tvojem očesu,« če sam ne vidiš bruna v svojem očesu? Hinavec, odstrani najprej bruno iz svojega očesa in potem boš razločno videl odstraniti iver, ki je v očesu tvojega brata.« (Lk 6, 41-42)

Jočejo, ihtijo.

Razumljivo, imajo za kaj, če pogledate, kaj so naredili s tabo.

One pa so brez moči, ne morejo pomagati.

Zato jočejo, jočejo iz sočutja.

Gospod, videl si jih, slišal, pa si jim rekel:

»Jokajte najprej nad svojimi grehi:«

Tvoje trpljenje in trpljenje ljudi me še gane, Gospod, to zmorem, toda jokati nad svojimi grehi je nekaj drugega.

Tako rad tožim nad grehi drugih, to je lažje.

Na to se dobro spoznam; prej mojim sodnim stolom se vsak dan zvrsti ves svet.

Odkril sem jih, krivce: politika, gospodarstvo, alkohol, ljudje, ki nič ne delajo, župniki, ki ničesar ne razumejo, kristjani in še drugi, Gospod, še veliko drugih!

V splošnem skoraj vsi razen mene.

/ animator povabi udeležence, da v srce, ki je pri križu zapičijo buciko: to je znamenje našega greha; Jezusovo srce prebadamo z iglami/

Gospod, daj mi razumeti, da sem grešnik.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

Pesem: Jezus, k tebi hitim (D20)

9. postaja: Jezus pade tretjič

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

Jezus mu je rekel: »Resnično, povem ti: To noč, preden bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil.« (Mt 26, 34)

Še enkrat.

Naj ga vojaki še tako bijejo, ne gane se več.

Gospod, ali si mrtev?

Ne, toda pri kraju si z močmi.

Minuta strašne tesnobe.

Takoj se moraš dvigniti, tak, kakršen si, in potem nadaljevati pot. En korak, potem drugi in še nadaljnji...

Gospod, v tretje si padel, toda to je bilo že gori na Kalvariji.

Še enkrat.

Vedno znova padem.

Nikoli ne bom prišel na cilj.

Včasih sem že rekel tako, Gospod, in prosim te, da mi odpustiš, ker si me čakal tam, da bi premeril moje zaupanje.

Če obupam, sem izgubljen.

Če se še naprej borim, sem rešen.

Kajti, ti si padel tretjič, a si se pobral.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

10. postaja: Jezusu odzamejo obleko

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

Prišla je ura, da se Sin človekov poveliča. Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi obilo sadu. (Jan 12, 23-24)

Svojega nisi imel ničesar razen obleke. Ta ti je bila ljuba, stkala ti jo je bila tvoja mati.

Pa še ta je bila odveč.

Samo eno je potrebno, Gospod: tvoj križ.

Gospod, tako moram odložiti vse te svečane obleke, ki me v življenju ovirajo in skrivajo pred tvojimi očmi.

Ta »imeti«, ki duši moje bitje in me ločuje od drugih.

Tudi moram, Gospod, v svojem življenju polagoma opustiti vse, kar ni zvesto tvoji volji.

Vse to mi ni prav nič ljubo, Gospod, vedno je treba umirati.

Kako si zahteven.

Dam, ti pa hočeš še več.

Rad bi si pridržal kak nič, kak nič, ki bi se mi prilepil na kožo in ki se mu ne bi bilo treba odreči in ga darovati tebi.

Toda, če hočeš vse, Gospod, vzemi vse.

Ti sam mi iztrgaj mojo zadnjo obleko, kajti dobro vem, da moram umreti, če si hočem zaslužiti življenje, kakor mora zrno strohneti, da dozori zlat klas.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

11. postaja: Jezusa pribijejo na križ

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

Skupaj s Kristusom sem križan; ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni. Kolikor pa zdaj živim v mesu, živim v veri v Božjega Sina, ki me je vzljubil in daroval zame sam sebe. (Gal 2, 19-20)

Z vso svojo dolžino, Gospod, se uležeš na križ.

Glej no. Odlično.

Ni kaj reči, narejen je prav zate.

Prav ves križ si zavzel in, da bi bil z njim še tesneje združen, pustiš, da te ljudje nanj skrbno pribijejo.

Gospod, to je dobro in vestno opravljeno delo. Sedaj se svojemu križu prilegaš tako točno, kakor kos železa, ki ga je strugar skrbno obdelal, pade na svoje mesto, kot je predvideval inženirjev načrt.

Prav do te natančnosti si moral priti.

Ne gane se več.

Gospod, tako moram tudi jaz zbrati svoje telo, svoje srce, svojega duha in se z vso dolžino uleči na križ sedanjega trenutka.

Nimam pravice izbirati les za križ svojega trpljenja.

Križ je pripravljen po moji meri.

Pošiljaš mi ga vsak dan, vsako minuto in moram ga vzeti.

Ni mi lahko, Gospod, sedanji trenutek je tako tesnoben, na noben način se ne morem obrniti.

Vendar, Gospod, drugje te ne bom srečal, čakaš me tukaj.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

Pesem: Nad vsem (na listih)

12. postaja: Jezus umre na križu

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

Sam sebe je izničil, podobo hlapca vzel nase, postal podoben ljudem in bil po zunanosti kakor človek. Ponižal se je in je bil pokoren do smrti, smrti na križu.

(Flp 2, 7-8)

Še nekaj ur,

še nekaj minut,

še nekaj trenutkov.

Zdaj ne moreš več ubežati; tukaj si, prav na koncu svojega življenja, prav na koncu svoje poti.

Na skrajnem robu si, visiš v prazno.
Storiti moraš še en korak,
poslednji korak darovanja,
poslednji korak življenja, ki vodi v smrt.
Daj, umri vendar, meso umrljivo, in vzklije naj tvoja večnost!
Poglejte!

Zbral je življenje, kar ga je še ostalo v njem,
ohrabril je svoje srce in počasi, z muko,
nor od ljubezni,
pustil, da se je njegovo življenje dvignilo,
pustil je, da je narastel greh sveta
prav do roba njegovih ustnic
in z enim samim krikom daroval VSE.

»Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo!«

Kristus je pravkar umrl za nas, zame.

Gospod, pomagaj mi umreti zate.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

13. postaja: Jezusa vrnejo njegovi materi

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET
ODREŠIL.

**Njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil?
Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da
sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je
mojega Očeta?« (Lk 2, 48-49)**

Tvoje delo je končano,
lahko pustiš svoje orodje,
lahko greš z njega dol k počitku, zaslužiš si ga.
Počasi zdrsiš kakor od dela utrujen človek, ki ga zmaguje spanec.
Tvoja Mama te sprejme v naročje.

»Joj, kakšen pa si? Saj si ob pamet. Morda Oče od tebe ni zahteval vsega tega.«

Toda ti mirno počivaš.

Na tvojem blagem in sproščenem obrazu je, dejal bi, nekaj sij veselja – to je odsev tvoje mirne vesti.

Seveda, svoji Materi si povzročil bolečino, toda ona je nate ponosna.

/eden od animatorjev prinese h križu podobo Marije/

Tudi jaz grem vsak večer ob zatonu dneva spat.

O Gospod, kakšen sem včasih legel!

Žal se nisem vedno utrudil in zamazal pri delu za Očeta.

Marija, ali me boš vsako noč sprejela v svoje varstvo?

Moje telo je težko od vseh nečednosti, toda moje srce prosi odpuščanje.

Sveta Marija, Mati božja, prosi zame ubogega grešnika.

Po zasluženju sovjega Sina mi daj to milost, da ne bom nikoli zaspal, ne da bi mi Oče prej odpustil.

Tako se bom, ko bom vsak večer počival v tvojem naročju, mirno naučil umreti.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

14. postaja: Jezusa polože v grob

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

Kakor namreč Kristusovo trpljenje za nas presega meje, tako po Kristusu prekipeva tudi naša tolažba. (2 Kor 1, 5)

Zdaj ne govorimo več,

pojdite vsi domov.

On je pokopan in kamen je zavaljen.

Svojci jočejo, prijatelji so se porazgubili.

To pot je vsega konec.

Gospod, ni še konec.

Vem: »Umiral boš do konca časov.«

Ljudje se na križevem potu menjavajo.

Vstajenje bo popolno šele ob koncu sveta.

Potujem in imam svoj delež trpljenja in drugi imajo svojega.

Medsebojno si v času delimo, kar si ti vzel nase in naredil božje.

To je moje upanje, Gospod, moje nepremagljivo upanje.

V mojem malem trpljenju ni delca, ki ga ti še ne bi preživel in spremenil v neskončno odrešenje.

Če je pot trda in enolična,

če vodi v grob,

vem, da me onstran groba čakaš poveličan.

Gospod, pomagaj mi, da bom zvesto prehodil svojo pot, prav na svojem mestu sredi velikega človeštva.

Predvsem mi pomagaj, da te spoznam in ti pomagam v vseh svojih bratih na potovanju, zakaj laž bi bila jokati pred tvojo hladno podobo, če ne bi šel za teboj v ljudeh na poti, v katerih živiš.

USMILI SE NAS, O GOSPOD, USMILI SE NAS.

Pesem: Moj Jezus Rešitelj (112)

Konec:

Križev pot je znamenje, ki nas odrešuje in vsakemu od nas podarja popolno veselje na zemlji.

Bori se za svojo vero.

Bori se za svoje prepričanje.

Bori se za svoje življenje.

Če se odločiš svoj zemeljski čas preživeti s Kristusom v sebi, boš človek trpljenja in vstajenja.

In če hočeš imeti vstajenjski obraz, premišluj tale stavek:

Živi tako, da nas bo tvoje življenje prepričalo, da ni mogoče, da Boga ne bi bilo.

(Prirejeno: Guy Gilbert; Križev pot)

Pesem: Luč (26D)

SOBOTA - Adoracija in molitev pred Najsvetejšim

V tišini pridemo pred Najsvetejše. Berejo naj animatorji, izmenjujoče, razločno in v primernem tempu.

Pesem: Nihče ne ljubi te kot jaz (125), Srce slavljenja (D53)

Trenutek tišine

Pesem: Ti velik si (198)

Bralec 1:

»Vemo, da nihče, ki je rojen iz Boga, ne greši, ampak ga iz Boga rojeni varuje in hudič se ga ne dotakne. Mi vemo, da smo od Boga in da ves svet tiči v zlu.« (1 Jn 5, 18-19)

Vemo pa tudi, da se zli duh vojskuje proti tistim, ki se držijo Božjih zapovedi in so zvesti pričevanju za Jezusa. Krščansko življenje je zato boj. Napuh, lakomnost, jeza, lenoba, pohlep, zavist, požrešnost, nečistost, sebičnost itd. Vse kar prihaja od mesa, je temelj, na katerem deluje hudič. Skozi te hibe Satan stopa v človeka, ga mami in zavaja, da bi zaživel pokvarjeno in grešno življenje. Poželenje oči je bilo vzrok prvega padca človeštva. Pohlep je omogočil satanu, da je Juda navdahnili, naj izda Jezusa.

Tišina

Bralec 2:

Reši me mojih sovražnikov, o moj Bog.
Pred mojimi nasprotniki me obrani, Gospod.
Jezus, moj rešitelj, verujem, da si ti premagal svet
in strl glavo Satanu, našemu sovražniku.
Hvala ti, ker si mi dal oblast,
da izganjam hude duhove v tvojem imenu,
pred katerim mora poklekniti vsako koleno
pod nebom, na zemlji in pod zemljo.
S tem ko kliče moč, ki si nam jo da nad hudimi duhovi,

zvežem hude duhove, ter jih izženem v tvojem svetem imenu.
Zdaj zvežem v tvojem svetem, imenu duha, ki me zavaja v greh,
skušnjave in poglavitne grehe ter jih polagam pred tvoje noge,
kjer ti naredi z njimi, kar je po volji tvoje pravičnosti.

Premor

Bralec 2:

Ljubljani Jezus, varuj me kot zenico svojega očesa,
skrij me v senco svojih peruti,
obvaruj moje življenje vseh napadov hudih duhov;
kajti ti Gospod si moje zavetje,
v tvoje roke Gospod polagam svoje življenje,
kajti ti si moja skala, moja rešitev in moja opora.
Zdaj se ne bom več majal. Amen.

Pesmi: V Gospodu je moja moč (str. 238), Ti si moj prijatelj (str. 193).

Tišina

Bralec 1:

Zakaj svojim angelom bo zate zapovedal,
naj te varujejo na vseh tvojih potih.
Na rokah te bodo nosili,
da z nogo ne zadeneš ob kamen.
Čez leva in gada boš stopal,
poteptal boš mladega leva in morsko pošast. (Ps 91)

Tišina

*/Nagovor animatorja. Razdelimo vsakemu en listek in pisala, napišejo
vsak eno zahvalo/prošnjo in ga nesejo v košaro pred Jezusa.*

Vmes pojemo pesem: Ti si šel na križ (196)/

Tišina (1 min)

Pesmi: Posvečeno ime (D42). Prejeli boste moč (D45)

